

IX. 3. udvalg.

paganda for national-, race-, eller religionshad i overensstemmelse med FN's principper, (§ 5) henleder FN's organers og vedkommende særorganisationers opmærksomhed på det fortsatte behov for bistand til udvikling og forbedring af informationsmedia i udviklingslandene, (§ 6) anbefaler overvejelse af muligheden for om nødvendigt at udpege en særlig rapportør for informationsfrihed til at foretage en uafhængig og objektiv undersøgelse af den aktuelle situation og udviklingen på dette område, (§ 7) samt beslutter i afventen af færdiggørelsen af konventionsudkastet om informationsfrihed at give prioritet på 24. samling til behandling og vedtagelse af udkastet til en deklaration om informationsfrihed, således at denne kan tjene som inspiration og fastsætte en norm for såvel informationsmedia som regeringer overalt i verden.

I løbet af debatten blev som ovenfor nævnt fremsat forslag om ændringer, tilføjelser og udeladelser til såvel præamblen som resolutionsforslagets operative del.

Ukraine fremsatte forslag om en ny præambuler paragraf, hvori der henvises til Generalforsamlingens resolution 2081 (XX), hvorefter bl. a. afslutningen af en konvention om informationsfrihed skulle fremskyndes. Forslaget vedtoges med stemmetallene 39-19-25. De vestlige, herunder de nordiske, lande stemte imod, da den som resultat af det hidtidige arbejde foreliggende konventionstekst er uantagelig.

Forslag fra Ukraine om indføjelser af yderligere to præambulære paragraffer, der henviser til tidligere vedtagne resolutioner om racisme, nazisme, racediskrimination og lignende ideologier samt til resolutioner om udbredelse af information om apartheid, racediskrimination og kolonialisme vedtoges med stemmetallene 49-20 (vestlige lande)-17 (latinamerikanske lande). De nordiske lande stemte imod, da de ikke fandt disse henvisninger på deres' plads i den foreliggende sammenhæng.

Et af Chile fremsat forslag om en ny præambuler paragraf gående ud på, at monopoler inden for oplysningsmedia må betragtes som en hindring for sociale og økonomiske fremskridt og for opnåelse af fuldstændig informationsfrihed, blev vedtaget med stemmetallene 36-17-32. De nordiske lande stemte under hensyntagen til

deres statsmonopoler på radio- og TV-området sammen med de fleste vestlige lande imod.

Præamblen som helhed blev vedtaget med stemmetallene 57-0-28 (herunder de nordiske lande).

Et af Uganda fremsat forslag om helt at udelade de operative §§ 1-5 forkastedes med stemmetallene 33-39-15. De vestlige og latinamerikanske lande stemte imod.

De operative §§ 1 og 2 vedtoges herefter med stemmetallene 80-0-9 og 73-0-12. De østeuropæiske lande afstod i begge tilfælde.

Den vedtagne resolutions operative § 3 skyldtes et ukrainsk forslag, der blev vedtaget med stemmetallene 41-28 (de vestlige og flertallet af de latinamerikanske lande)-16 (afro-asiatiske og latinamerikanske lande). De nordiske landes stemmer imod skyldtes, at paragraffen ved sin formulering indicerer, at der ikke behøver at bestå fuld informationsfrihed på andre områder.

Et ukrainsk forslag om i operative § 6 at udelade den del, der vedrører den mulige udpegelse af en særlig rapportør for informationsfrihed, blev forkastet med stemmetallene 15-43-21, hvorefter § 6 vedtoges med stemmefordelingen 58-8-15.

Et forslag fra Ukraine om at erstatte operative § 7 med en bestemmelse om, at Generalforsamlingen på sin 24. samling skal genoptage spørgsmålet om informationsfrihed med henblik på at afslutte udarbejdelsen af en konvention om informationsfrihed forkastedes med stemmetallene 18-37-25. De nordiske lande stemte imod. Herefter vedtoges § 7 med stemmetallene 66 (bl. a. de nordiske lande)-9 (de østeuropæiske lande)-8.

Hele resolutionsforslaget vedtoges med 64 stemmer for og 8 imod (de østeuropæiske lande), medens 11 afstod (herunder de nordiske lande).

I Plenarforsamlingen blev resolutionen (res. 2448) vedtaget den 19. december 1968 med 95 stemmer for og 8 imod, medens 12 afstod. Stemmemonsteret var det samme som i udvalget. De nordiske lande afstod sammen med bl. a. Algeriet, Burma, Guatemala og Rumænien. Fra dansk side afgaves en stemmeforklaring på Islands, Norges og Danmarks vegne.